

Bijbelleesrooster Punt Uit oktober 2020

Titel: Onderzoekt de Schriften/Een eigen Bijbel/Bijbellezen

Lezen: Johannes 5: 30-47

Neem en lees

Je kent de tekst: 'Onderzoekt de Schriften.' Dat is een gebod, een eis. Hij Die het beveelt, spreekt met gezag. Hij wil in het leven het eerste en laatste woord hebben. Hijzelf heet de Eerste en de Laatste. Hijzelf is het vleesgeworden Woord.

Het is de Heere Jezus Die tot het onderzoek van de Schriften heeft verplicht. Hij kan ons onmogelijk vrijlaten in het wel of niet lezen en onderzoeken van de Schrift. Daar heeft Hij een te groot hart voor. Hij heeft hart voor het verlorene, Hij is daarover innerlijk bewogen. Hij is gekomen om het verlorene te zoeken. Hij zoekt jou dus. Het moet duidelijk worden dat niemand om Hem heen kan, dat geen mens zonder Hem, de Heiland, voor God verschijnen kan en leven. Wie zonder Hem leeft, wie Hem verwerpt, is en blijft verloren. Die gaat reddeloos te onder.

Daarom is het nemen en lezen van de Bijbel een 'must', in onze taal geschreven een 'moeten'. Tijdens het lezen van de Schriften wil de Heere Jezus Christus Zich bekendmaken. Bijbellezen heeft kennismaking met de Heere Jezus ten doel. En zoveel is zeker: Wie een eerste kennismaking heeft, verlangt Hem beter en meer te leren kennen. Vast en zeker: Je wordt echt een 'bibliofiel' om Christus' wil. Een liefhebber van de Bijbel, de boeken die vol van Hem staan.

Lezen: Johannes 5: 1-25

Een goed verstaander

Gisteren lazen we Jezus' bevel om de Schriften te onderzoeken. Een zaak van levensbelang. Hierbij gaat het om het lezen én verstaan van de Schriften. Mag ons dat duidelijk worden als we luisteren naar de woorden die Jezus zegt.

Na de genezing op de sabbat van de lamme te Bethesda ligt de Heere Jezus onder vuur. Mensen koesteren slechte gedachten: men wil Hem doden. Want een sabbatsschender verdient de doodstraf. De Heere Jezus wil Zijn vijanden op andere gedachten brengen. Hij brengt de genezing in relatie met Zijn Vader Die in de hemel is. Maar het maakt de zaak alleen maar erger. Nu spreekt Hij ook nog godslasterlijke woorden. Vervolgens houdt Jezus een hele preek waarin Hij Zich over Zijn doen en laten verantwoordt. Betrouwbare getuigen bevestigen Wie Hij is: de Gezondene van de Vader.

Johannes de Doper heeft een duidelijk getuigenis van Hem gegeven. Maar er is oneindig veel meer, Hij heeft een indrukwekkender Getuige: Zijn Vader heeft van Hem gesproken en getuigd. Vaders wil is wet. Wat Vader zegt is waar. De Vader heeft in de Schriften van Zijn Zoon getuigenis gegeven, maar het ergste is dat het niet gehoord wordt. Men gelooft niet dat Hij het is Die de Vader beloofd heeft te zullen zenden. Het is een harde conclusie: Wie de Schrift leest en dan Jezus als de Gezondene niet ziet, die verstaat de Schriften niet.

Lezen: Deuteronomium 6: 1-9

Met de papepel ingegeven

Misschien is het jou met de paplepel ingegeven: lees je Bijbel, bid elke dag. Inmiddels zal het je vanuit de geschiedenis die Jezus' opmerking bevat om de Schriften te onderzoeken, wel duidelijk zijn dat er alle reden is om zo'n aansporing thuis te zeggen en te horen. De inhoud is de dwingende reden. Jij en ik moeten er eens aan denken wat een rijkdom wij met de Bijbel in handen hebben: ons gegeven om gelezen te worden. Hoe geweldig is het dat jij in onze taal een Bijbel hebt en dat jij, door het schoolonderwijs dat God gezegend heeft, die nu kunt lezen.

Eeuwenlang was dat anders. Reken maar eens uit hoeveel jaren er liggen tussen de tijd waarin onze Statenvertaling tot stand kwam en ide waarin Maleachi het laatste boek van het Oude Testament schreef. Zie je dat het helemaal niet gewoon is dat jij een Bijbel hebt? Hoe deed men dat vroeger? Toen er nog geen Bijbel was, moest de inhoud worden verteld, steeds worden doorverteld. De grote daden van God moesten klein en groot horen.

Gods daden vormden aanleiding om God te gehoorzamen en lief te hebben. We lezen het in Deuteronomium 6: 'Hoor, Israël, de HEERE onze God is een enig HEERE. Zo zult gij de HEERE uw God liefhebben, met uw ganse hart en met uw ganse ziel en met al uw vermogen.'

Lezen: Hebreëën 10: 23-31

Gevaarlijke vergeetachtigheid

Slordig bijbellezen of de Bijbel gaat nog weinig open... Het gebeurt zomaar. Je hebt het soms niet eens in de gaten. Dat jouw Bijbel dicht blijft, kan veel redenen hebben. Ze zijn soms heel aannemelijk. Te druk. De studie kost heel wat uren, je werk slokt je op, het onderhouden van de vriendschap vergt de nodige tijd en inspanning, en ga zo maar door.

Blijft het Woord van God zo goed als gesloten, dan zijn de gevolgen te raden: vroeg of laat is de Heere vergeten. Niet voor niets gebiedt de Heere Israël daarom te zorgen dat iedereen overal aan Hem herinnerd wordt. Het Zijne moet gehoord en gezien worden. Immers, 'wacht u, dat gij de HEERE niet vergeet, Die u uit Egypteland, uit het diensthuis heeft uitgevoerd.' Hij mag niet vergeten worden. Maar als het gebeurt, worden de afgoden nagelopen. Daarover zal Hij Zich zeer toornig maken.

Zul jij het ter harte nemen? Als je werk, je studie, je vriend of vriendin, je muziek of je sport, of wat dan ook, je leven wordt, dan is dat in Zijn plaats en wordt Hij vergeten. En er is geen goed vooruitzicht voor hem of haar die aan Jezus voorbijgaat en Hem vergeet. Iedere dag eist de verantwoording: zonder Mij kun je niets doen. Niet vergeten: door genade van de vroege ochtend tot de late avond te wandelen met Jezus, en in vrede met Hem te slapen.

Lezen: Johannes 6: 22-33

Traditiegetrouw

We doen dat altijd zo, zegt iemand, we zijn dat zo gewend, het is al een oude traditie. In bepaalde gezinnen bestaat bijvoorbeeld een traditie om de dag altijd met schriftlezing en gebed te beginnen en te besluiten, en de maaltijden met hetzelfde tweetal te eindigen. Zulke gebruiken worden overgedragen, aangeleerd en door de geslachten heen gehandhaafd.

Wat kunnen gewoonten goed zijn! Maar ook... wat zijn zij soms kil, koud, dood. Wij leggen er hier de vinger bij: in het handhaven van tradities moet leven zijn. Asaf geeft daarvan een krachtig bewijs. Het gaat er niet maar om dat jij en ik bepaalde dingen in stand houden, dat wij een hoofd vol Bijbelkennis hebben – hoe goed en waardevol kennis van de Bijbel ook is – maar dat de uitkomst van de bijbelvertellingen en de schriftlezingen is dat wij op God bouwen en vertrouwen. Het ene geslacht na

het andere geslacht staat op en hoort het 'erfgoed van de vaders.' De bede is dat zij hun hoop op God zouden stellen en God daden niet vergeten, maar Zijn geboden bewaren.

Wie op God hoopt en het verbond houdt door in Zijn wegen te wandelen, wie zijn eigen boze weg verlaat en Gods daad – dat is: 'Dit is het werk Gods dat ik geloof in Hem Die de Vader gezonden heeft' – niet vergeet, die is werkelijk naar de Schrift traditiegetrouw.

Lezen: 2 Petrus 1: 13-21

Attentie, attentie...

Je hebt een Bijbel tot je beschikking, misschien zelf gekocht, of bij een bijzondere gelegenheid gekregen. We hebben op de catechisatie en op school geleerd dat het zogenaamde 'Boek der boeken' uit delen bestaat: het Oude en het Nieuwe Testament, boeken van het oude verbond en van het nieuwe verbond. In het eerste staat dat Jezus komt, in het tweede lezen we dat Jezus is gekomen en dat Hij nog een keer komen zal.

De Bijbel. Apostelen zeggen er iets over. In zijn tweede brief zet Petrus er iets van op het papier. Wat hebben we met de Bijbel eigenlijk in handen? Een kostbaar bezit waar we zuinig op moeten zijn en uiterst zorgvuldig mee moeten omgaan. Waarom dan wel? Omdat het vastheid geeft, omdat de dingen die erin geschreven staan volkomen zekerheid hebben. Als je de Bijbel leest, ben je niet met zomaar een boek bezig. Nee, 'wij hebben het profetische woord dat zeer vast is en gij doet wel dat gij daarop acht hebt!'

Attentie, attentie... voor woorden die houvast geven. De apostel spoort met grote klem aan vooral op het profetische Woord te letten, er tijd voor te nemen. Er niet slordig mee om te springen. Het profetische Woord is natuurlijk het Oude Testament. Maar het Nieuwe Testament heeft ook recht op de oplettende bijbellezer. De gehéle Bijbel verdient onze aandacht. Met de Bijbel zijn ons geschriften in handen gegeven die zeer betrouwbaar zijn. Naar Salomo's wijsheid gerekend, dat een betrouwbaar getuige zielen redt, is bijbellezen een 'must'.

Lezen: Mattheüs 22: 23-33

Einde van alle tegenspraak

Waarom zou ik de Bijbel lezen? vraagt zo nu en dan een jongere. Wat is het nut ervan? Uit Paulus' woorden aan Timotheüs is al één antwoord gegeven: om te leren, wijs te worden tot ons behoud. We hebben ernaar geluisterd. Maar het is niet het enige nut: de Schrift is óók nuttig tot wederlegging, tot verbetering, tot onderwijzing die in de rechtvaardigheid is.

De apostel is niet gauw uitgesproken over het nut van de Bijbel. Een belangrijk punt bij bijbelgebruik is het weerleggen. De Schrift is het richtsnoer voor het leven. Verkeerde leringen worden met de Schrift weerlegd. Hoe belangrijk is het om dan in de Schrift thuis te zijn. Om zelf niet te dwalen en om degenen die dwalen met Gods hulp terecht te brengen. Een dwaalleer is tegen te spreken, met goede bijbelse argumenten te weerleggen. Zet de Heere Zelf de Sadduceeën niet op hun nummer als Hij om de opstanding van de doden te bewijzen de vinger bij woorden uit Exodus legt? Argumenteert Hij niet meesterlijk dat het feit van de opstanding dat zij ontkennen en bestrijden juist door de grote man Gods, Mozes, op schrift gesteld is?

Hij Die de wet in Zijn binnenste droeg en Die thuis was in de Schriften, weerlegt ook bij de verzoeking in de woestijn keer op keer iedere dwaling met een verwijzing naar de Schrift. Hij gaat daarin voor: Gods Woord is het eind van alle tegenspraak.